

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 555/2515

พนักงานอัยการจังหวัดยะลา

โจทก์

นายทิว แซ่ฉั่ว

จำเลย

พ.ร.บ.การค้าข้าว พ.ศ.2489 มาตรา 21 ทวิ

ป.อ. มาตรา 32

จำเลยมีความผิดฐานมีข้าวสารและข้าวเหนียวรวมกันเกินกว่า 1,000 กิโลกรัม ไม่แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศ ข้าวที่มีไว้ทั้งหมดจึงเป็น ข้าวที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่จำเลยได้กระทำ ต้องถูกริบตามมาตรา 21 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการค้าข้าว แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2489 มาตรา 12

โจทก์ฟ้องกล่าวหาว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๒ ถึงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๑๒ เวลา กลางวันและกลางคืน จำเลยซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้าข้าว บังอาจมีข้าวสาร ๑๐๐ กระสอบ หนัก ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม ข้าวเหนียว ๒๐ กระสอบ น้ำหนัก ๒,๐๐๐ กิโลกรัม รวมกันเป็น ๑๒,๐๐๐ กิโลกรัมไว้ในความครอบครองโดยมิได้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการค้าข้าว พ.ศ. ๒๔๘๙ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติการค้าข้าว พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๗, ๘, ๑๗, ๒๑ ทวิ พระราชบัญญัติการค้าข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๑๐, ๑๒ และสั่งริบข้าวและกระสอบบรรจุข้าวของกลางเสียด้วย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการค้าข้าว พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๘, ๑๗, ๒๑ ทวิ พระราชบัญญัติการค้าข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๑๐, ๑๒ จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ปรานีลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่งคงเหลือจำคุก ๔๕ วัน และปรับ ๑,๐๐๐ บาท รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามมาตรา ๕๖ ประมวลกฎหมายอาญา ข้าวของกลางจำนวนที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัมเท่านั้นที่จะเป็นข้าวซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิด จึงให้ริบข้าวของกลาง เฉพาะส่วนที่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม คั้นข้าว ๑,๐๐๐ กิโลกรัม กับสิ่งที่ใช้บรรจุคืนให้เจ้าของ

โจทก์อุทธรณ์ ขอให้ริบข้าวของกลางทั้งหมดพร้อมทั้งสิ่งที่ใช้บรรจุ

จำเลยอุทธรณ์ว่า คำฟ้องโจทก์ยังไม่พอเอาความผิดแก่จำเลยและขอให้คืนของกลาง

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นข้าวของกลางและกระสอบที่ใช้บรรจุให้ริบทั้งหมดนอกนั้นเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกาต่อมาว่า ฟ้องของโจทก์เอาความผิดแก่จำเลยไม่ได้ซ้ำของกลางริบไม่ได้ เพราะไม่ใช่ทรัพย์สินตามมาตรา ๓๒, ๓๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ศาลฎีกาเห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องครบองค์ความผิดตามพระราชบัญญัติการค้าข้าว พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๘, ๑๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๔, ๑๐ แล้วไม่จำเป็นต้องบรรยายความดังที่จำเลยฎีกา เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพว่าได้กระทำผิดจริงตั้งฟ้องศาลก็พิพากษาลงโทษจำเลยได้ ข้าวและกระสอบที่บรรจุข้าวของกลางเกี่ยวเนื่องกับความผิดที่จำเลยได้กระทำนี้ จึงต้องถูกริบตามพระราชบัญญัติการค้าข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๑๒ ซึ่งให้เพิ่มความมาตรา ๒๑ ทวิอันเป็นบทบัญญัติโดยเฉพาะให้ศาลมีอำนาจริบได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

(ชวน พูนคำ - อุดม เพชรคุปต์ - กฤษณ์ โสภิตกุล)

ศาลจังหวัดยะลา - นายวิจิตร หิรัญรัส

ศาลอุทธรณ์ - นายสนิท ปรีรักษ์

หมายเหตุ